

sikre Landets Befolkning. Og det er jo ikke givet, at det er Udlandet alene, men det er lige saa godt det arbejdende Samfund, vi tilhører, som frembringer disse Værdier, og derfor er det fuldstændig rigtigt, at de gaar tilbage til dette Samfund. Det forekommer mig at være en saa selvfølgelig Ting, at det er mærkværdigt, at man overhovedet kan diskutere dette Forhold, om det bør være saaledes, at de Værdier, Samfundet skaber, ogsaa gaar tilbage til Samfundet.

Formanden: 1ste Landstingsmand for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: Jeg erkender, at det kan lade sig høre, at de Værdier, som vort Samfund herhjemme skaber, ogsaa skal tilfalde Samfundet. Men selvfølgelig, hvis en Ejendom er solgt med samfundsskabte Værdier og købt af en Mand, der altsaa har betalt for disse samfundsskabte Værdier, bør den Mand have Erstatning, dersom man tager disse Værdier fra ham. Det er vi dog vist enige om, at Manden skal have Erstatning? (*Vejstrup:* Nej!) Naa ikke? Ja, vi kan jo ikke staa og samtale om det. Men de Værdier, der er herhjemme skabt paa Grund af Forholdene i Udlandet, har Samfundet, synes jeg, heller ikke efter det ærede Medlems Grundsyn noget som helst moralsk berettiget Krav paa.

Formanden: 6te Landstingsmand for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

la Cour: Lige overfor den højtærede Finansminister vil jeg sige, at han vist maa have misforstaaet mig. Hvis vi skal have en saadan Jordskyld, gaar vi ikke imod, at Vurderingen skal ske under Hensyn til Beskaffenheden og Beliggenheden og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse; det gik jeg ingenlunde imod, men jeg søgte at fremdrage en hel Del af de Vanskeligheder — og der er vist flere end dem, jeg nævned —, der kunde være Genstand for Ministerens nærmere Anvisning, om vi virkelig skulde komme til en saadan Vurdering. Lige overfor det ærede Medlem for 6te Kreds (*Vejstrup*), der talte om Samfundsværdierne, vil jeg sige, at for en Del Aar siden havde vi rigtig gode Landbrugskonjunkturer. Vort Smør var højt noteret, vort Korn havde ogsaa en jævn god Pris, men saa kom der fra

Udlandet en svær Nedgang i Priserne, og det ærede Medlem vil vide, at den Gang, i 90'erne, faldt Landejendommene meget betydeligt i Pris. Altsaa, vi kan ikke absolut sige, at det er Samfundet, der skaber Konjunkturerne. Udlandets Efterspørgsel o. s. v. har lige saa godt Indflydelse paa, hvad Ejendommene er værd, som noget som helst andet. Vi havde i Begyndelsen af forrige Aarhundrede en Kalamitet, da vort Korn ingenting kostede, og da Landejendommene gik ned, saaledes at Staten den ene Gang efter den anden maatte tage dem for Skatterestancer, fordi de paa Grund af de lave Konjunkturer ikke kunde svare deres Afgifter. Det er ikke Samfundet, der skaber de høje Ejendomspriser.

Finansministeren (Brandes): Jeg tror ikke, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem for 9de Kreds (*la Cour*). Jeg forstod, at han har udviklet de Vanskeligheder, der kunde være ved Jordvurderingen ved at benytte de Udtryk, Lovforslaget har om Vurdering efter Beskaffenhed og Beliggenhed. Men jeg forstaa disse Udtryk saaledes, at allerede nu maa Vurderingsraadene og Overskyldraadet tage Hensyn baade til Beliggenheden og Beskaffenheden, saa at Vanskeligheder af den Art til en vis Grad maa løses ved Ejendomsskyldvurderinger allerede nu.

Til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (*Dalsgaard*), Ordføreren for Partiet Venstre, vil jeg gerne sige, at jeg jo kun nævndte overfor ham Spørgsmaalet om at indføre de 2,500 Kr. i Stedet for de 2,800 Kr., fordi det er det ærede Medlems Partis Ordfører i Folketinget, som har krævet Forandringen fra 2,500 opefter. Derfor kunde jeg tænke mig, at det vilde støde paa Modstand fra det ærede Medlems eget Parti, hvis vi nu forandrede de 2,800 Kr. tilbage til 2,500 Kr., og det var derfor rimeligt for mig at sige, at hvis det ærede Medlem mente, at den Modstand kunde overvindes, skulde jeg ikke have noget imod at gaa tilbage til 2,500 Kr. Det ærede Medlem har meget velvilligt overfor Lovforslaget sagt, at han ikke gjorde det til nogen Fordring for sit Vedkommende, at der blev foretaget en Ændring. Jeg maa forstaa det saaledes, at hvis Forhandlingen viser, at vi ikke kan komme bort fra det i Lovforslaget fastsatte Fradrag, maa vi begge tage Lovforslaget paa dette Punkt, som det er, skønt vi begge, maaske af noget forskellige Grunde, ikke er særdeles fornøjede med det. Jeg tager